

Bůh a jeho touha zachránit člověka II.

Texty na tento týden

J 20,21.22; Mt 28,16–20; Mt 14,6.7; Dt 7,6.11.12; Zj 7,9.10

Základní verš

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého...“ (Mt 28,19)

V celém Písmu nacházíme obraz Boha, který touží zachránit ztracené lidstvo. Toto téma je přítomno v celé historii a objasňuje záměr, který má Bůh se svým stvořením. Kromě toho ukazuje hlavní cíl Božího zjevení, kterým je obnova Božího obrazu v jeho padlých dětech (viz Ko 3,9.10; 1J 3,2).

Tento jeho velký plán záchrany nám nabízí jedinečnou perspektivu pro celkové pochopení poselství Božího slova. Při pozorném čtení Písma můžeme vnímat Boha, který se k nám sklání, aby nás zachránil pro věčnost. Hřích nás sice od Boha oddělil (Iz 59,2), ale Bůh se stále snaží obnovovat narušený vztah s lidmi až do slavného vyvrcholení, o kterém Bůh říká: „Hle, všechno tvořím nové“ (Zj 21,5).

Než se to stane, Bůh se rozhodl zjevit se nám takovým způsobem, abychom pochopili jeho povahu a záměr, a především abychom s ním mohli mít skutečný a trvalý vztah. Boha nejen sami poznáváme, ale také s ostatními sdílíme svou zkušenost s ním a s jeho zachraňující láskou.

Bůh nám v Písmu ukazuje základní informace o tom, co je jeho touhou a k čemu nás také zve.

Osnova lekce

Zatímco v první lekci jsme se soustředili především na Boha, který touží zachránit své „ztracené“ děti, druhá lekce zaměří naši pozornost už specifičtěji na Boží velký „plán záchrany“ – nabídne celkový pohled na jeho původ, záměr, podobu i provedení.

- J 20,21.22: Původce misie – trojjediný Bůh (neděle)
- Mt 28,16–20: Zaměření misie – získávání učedníků pro Krista (pondělí)
- Zj 14,6.7: Poselství misijní služby – věčné evangelium (úterý)
- Gn 12,1–3: Nositel misijního poslání – Boží lid (středa)
- Zj 7,9.10: Misijní oblast – celý svět (čtvrtek)

PŮVODCE MISIE: TROJEDINÝ BŮH

²¹Ježíš jim znovu řekl: „Pokořte se. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ ²²Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.“ (J 20,21.22)

Osobní studium

Klíčovou postavou Božího plánu záchrany je jednoznačně Ježíš jako naše jediná cesta ke spasení. Sám Kristus prohlásil: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“ (J 14,6). A právě díky Ježíši můžeme pochopit, že celý „misijní projekt“ je nejen naplánován, ale i realizován „trojediným“ Bohem.

Všechno, co Kristus učinil nebo dělá, je buď pro jeho nebeského Otce anebo má svůj původ u něj (viz J 4,34; 5,30; 12,45). Vždy však musíme pamatovat na to, že Ježíšovo poslání nezačalo jeho příchodem na svět. Svůj úkol přijal od Otce ještě před stvořením našeho světa (porovnej s Ef 1,4; 1Pt 1,20).

Bůh naplánoval záchranu lidstva ještě předtím, než položil základy naší planety. Ježíš tak byl „vyslán“, „vydal se na velkou misijní cestu“, vstoupil do dějin lidstva, aby dosáhl tohoto cíle.

Syn stvořil svět (J 1,3), a když se „naplnil stanovený čas“ (Ga 4,4), Bůh projevil svou lásku tím, že poslal svého Syna (J 3,16.17). Syn přišel, zemřel na kříži a zvítězil nad smrtí. Po-

tom, opět poslán od Otce, přišel Duch svatý (J 14,26; 16,7), který usvědčuje svět (J 16,8–11) a i dnes pokračuje v poslání Otce a Syna tím, že zmocňuje a posílá Boží lid, aby misijně pracoval (J 14,26; J 16,13.14).

Bůh nám svěřil jasné poslání (misi). Jaký vliv má mít na naši misi pochopení, že má původ v Otci, Synu a Duchu svatém (20,21.22)?

Slovo „trojice“ se sice v Bibli nenachází, na mnoha místech však vidíme texty, které ukazují, že touha zachránit člověka je cílem všech tří božských osob. Po vzkříšení se například Kristus zjevil svým učedníkům a slíbil jim: „Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti“ (L 24,49). Zde nacházíme realitu Božího záměru v jedné větě: Otcovo zaslíbení, Synovo ujištění o splnění zaslíbení a samotné zaslíbení, jehož naplněním je příchod Ducha svatého (viz L 3,16; Sk 1,4.5.8).

Na základě uvedených skutečností si uvědomujeme, že naše „poslání – mise“ není naší aktivitou, ale je dílem trojediného Boha. A ten nikdy neselže.

Aplikace

Otec, Syn a Duch svatý jsou zapojeni do díla záchrany lidí. Proč nás tato myšlenka může naplňovat klidem?

ZAMĚŘENÍ MISIE: ZÍSKÁVÁNÍ UČEDNÍKŮ

¹⁶Jedenáct apoštolů se pak odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil. ¹⁷Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali. ¹⁸Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.“ ¹⁹Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého ²⁰a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,16–20)

Osobní studium

Uvažuj o úvodním textu (Mt 28,16–20). Jakou roli v tomto velkém pověření hraje téma „učednictví“?

Text Mt 28,16–20 přináší biblický příkaz, který je znám jako *velké pověření*. Ježíš v něm říká svým následovníkům, aby nezůstávali na místě, ale aby vyšli, získávali učedníky, učili je a začleňovali je do společenství (viz také Mk 16,15.16; L 24,44–49; J 20,21–23; 1,8).

V textu můžeme vysledovat čtyři základní myšlenky: (1) Učedníci odcházejí na Ježíšův příkaz do Galileje, aby se tam s ním setkali (Mt 28,16.17). (2) Ježíš k nim přichází, aby potvrdil svou moc a svrchovanost (Mt 28,18). (3) Ježíš pak pověřuje své učedníky specifickým úkolem, který spočívá v získávání učedníků (Mt 28,19.20). A konečně, (4) Ježíš dává svým učedníkům zaslíbení, že s nimi bude až do konce světa (Mt 28,20).

Získávání učedníků pro Krista je hlavním cílem *velkého pověření* a hlavním úkolem křesťanské mise. Řecký text doslova říká: „Jděte tedy...“ (Mt 28,19; ČSP) Slovo „tedy“ ukazuje, že základ pověření vychází z toho, co Ježíš právě řekl (Mt 28,18) – tedy že dostal veškerou moc autoritu, svrchovanost.

Ježíšova moc vyplývá z vítězství dosaženého při jeho vzkříšení.

Je důležité zdůraznit, že jediné sloveso formulované v řeckém textu *velkého pověření* jako gramatický příkaz (imperativ) je „čňte (získávejte) učedníky“. Ostatní slovesa (ve formě přechodníků – doslova „jdouce“, „křtíce“ a „učíce“) pak upřesňují, v čem má spočívat ono „činění učedníků“. Mluvení o Ježíši, učení a křtění charakterizují proces, kterým se z lidí stávají učedníci Ježíše Krista. V uvedeném textu Ježíš ukazuje, jaký je hlavní cíl „učednictví“ – je jím získávání dalších učedníků. Jedná se o jeden z nejdůležitějších misijních textů v celém Písmu. Končí Ježíšovým zaslíbením neustálé přítomnosti v životě jeho následovníků.

Je zřejmé, že *velké pověření* se netýkalo jen prvních učedníků shromážděných kolem Ježíše v době, kdy ho vyslovil. Oni sami nemohli jít ke „všem národům“, aby toto pověření naplnili. *Velké pověření* má tedy univerzální dosah a týká se každého skutečného následovníka Ježíše Krista. Kromě toho, poselství, které máme předávat – tedy věčné evangelium Ježíše Krista – je určeno pro celý svět, bez geografických, sociálních nebo etnických omezení.

Aplikace

Obsahem křesťanské mise je „získávat učedníky“. Jak toto pověření našeho Mistra ovlivňuje způsob tvého života a tvé služby? Co můžeš udělat, aby ses více zapojil do služby, do které jsi byl povolán?

POSELSTVÍ MISIJNÍ SLUŽBY: VĚČNÉ EVANGELIUM

6Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. 7Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ (Zj 14,6.7)

Osobní studium

Co můžeme pochopit z „věčného evangelia“ (Zj 14,6.7), které zvěstuje první anděl, o Boží touze zachránit hříšníky?

Jedná se o jediné místo v Písmu, kde jsou vedle sebe slova „věčný“ a „evangelium“. Evangelium je dobrou zprávou o milosti nabízené prostřednictvím Ježíše Krista všem lidem. Přišel na náš svět, aby nám ukázal „milost a pravdu“ (J 1,14). Žil bezhříšným životem a zemřel na kříži jako zástupná oběť, aby nesl trest za naše hříchy (Iz 53,4.5; 1Pt 3,18). Byl vzkříšen, vrátil se do nebe, byl vyvýšen Otcem a dnes se za nás přimlouvá v nebeské svatyni (Zj 1,18; Sk 2,33; Žd 7,25). Brzy splní své největší zaslíbení: slavně se vrátí se vši svou mocí – a nakonec, po tisíciletí, nastolí Boží království na zemi (J 14,1–4; Sk 1,11; Zj 21,1–4). Toto všechno v sobě zahrnuje věčné evangelium.

Je pozoruhodné, že jde o věčné poselství. Zachránit nás může jen Kristus a jeho milost, která je představena v tomto jediném evangeliu. Nemění se, je stále stejné, dokud se

úplně neuskuteční Boží plán záchrany. V budoucnu už nebude žádné další evangelium potřebné. Bludná učení a doktríny přicházejí a odcházejí (Ef 4,14), ale poselství o spasení, věčné evangelium, je neměnné. Ti, kdo věří a žijí v souladu s poselstvím dobré zprávy, obdrží odměnu (viz Dt 5,33; Ř 2,6).

Stejně pověření, jaké dostali první učedníci, dává Bůh i nám dnes. Máme pokračovat v úkolu získávat Kristu učedníky ve všech končinách světa. Jací to však mají být učedníci? Dobří, čestní, naprosto oddaní a milující? Tyto vlastnosti jsou nevyhnutelné, ale nestačí. Učedníci se musí zaměřit na všechny biblické prvky učednictví (L 9,23; J 13,34.35; 2K 5,17). A konečným cílem je být připraven na druhý příchod Krista a ochota připravovat na tuto slavnou událost i druhé.

„Poselství o soudu [Zj 14,6.7] je oznámením blízkého druhého příchodu Ježíše Krista. Celé toto poselství se nazývá věčným evangeliem. Kázání o druhém příchodu Krista a zdůrazňování jeho blízkosti je tedy podstatnou částí zvěsti evangelia.“ (COL 227; PM 115)

Aplikace

Jak v poselství prvního anděla souvisí pojem soudu s „věčným evangeliem“? Proč musí být evangelium ústředním bodem myšlenky soudu?

NOSITEL MISIJNÍHO POSLÁNÍ: BOŽÍ LID

¹I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ (Gn 12,1-3)

Osobní studium

V průběhu dějin měl Bůh vždy lidi, kteří věrně představovali jeho charakter a poslušně plnili jeho vůli. Boží lid tvoří ti, kdo byli povoláni a přijali jeho pozvání být účastníky jeho milosti. Všichni byli – a nadále jsou – Božími nástroji uskutečňování jeho záměru.

Uvažuj o textech Gn 12,1-3 a Dt 7,6.11.12. Jaký byl původní Boží záměr s jeho lidem ve Starém zákoně?

Boží smlouva s Abrahamem a jeho potomky měla konkrétní cíl. Byli povoláni, stvořeni a pověřeni, aby se stali nositeli Božího poslání a zprostředkovateli Božího požehnání pro národy (viz Dt 28,10; Iz 49,6). Byli vyvoleni v rámci smluvního vztahu s Bohem. Tento vztah byl podmíněn jejich vírou a poslušností (Gn 22,16-18; Ex 19,5.6; Dt 28,1.2; 2Pa 7,14). Starozákonní „misijní strategií“ byl proces „přitahování“ okolních národů k Izraeli.

V Novém zákoně Boží snaha pokračuje, mění se však některé její aspekty. Zmrtvých-

vstalý Pán a Spasitel nyní zahajuje novou „misijní strategii“ (viz Mt 28,18-20; Sk 1,8), v níž Kristovi učedníci – tvořící církev – misijně pracují po celém světě. Je zde tedy rozdíl oproti starověkému Izraeli, který konal misii tak, že svět měl přicházet k němu. Církev není původcem misie. Naopak, církev existuje, protože Bůh stále koná svou záchrannou misi – a k jejímu naplnění používá církev.

Jaká je odpověď na otázku, co je posláním církve? Pokud chceme najít odpověď, potřebujeme pochopit, o co usiluje Ten, který povolal církev k existenci: „Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo“ (L 19,10). Přestože nikdo z nás v církvi nemůže nikoho spasit, můžeme a musíme nasměrovat ostatní k Tomu jedinému, kdo může člověka zachránit – k Ježíši Kristu.

„Posláním Kristovy církve je zachraňovat hynoucí hříšníky. Znamená to umožnit lidem poznat Boží lásku a získat je pro Krista působením této lásky.“ (3T 381) To je nejen naší velkou předností, ale také zodpovědností!

Aplikace

Misie je pro církev tím, čím je vzduch pro naše životy. Bez vzduchu zemřeme. Bez misie umírá církev. Co můžeš udělat ty osobně, aby tvé společenství bylo „živé“?

MISIJNÍ OBLAST: CELÝ SVĚT

9Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou. 10A volali velikým hlasem: „Díky Spasiteli, Bohu našemu, sedícímu na trůnu, a Beránkovi.“ (Zj 7,9.10)

Osobní studium

Co naznačuje úvodní text (Zj 7,9.10) o geografickém rozsahu Božího pověření?

V lekci na tento týden jsme se věnovali dvěma klíčovými misijním textům, které zdůrazňují (1) ústřední roli získávání učedníků ve velkém pověření a (2) poselství věčného evangelia. Je zajímavé, že oba texty mají minimálně jednu společnou charakteristiku, kterou je „směrování“ misijní práce. Četli jsme: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky...“ (Mt 28,19). „Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu“ (Zj 14,6).

Jinými slovy, Kristovo evangelium má zasáhnout lidi na všech kontinentech, lidi všech národů a etnických skupin. Vliv evangelia má sjednotit spasené do jednoho velkého společenství, do Boží rodiny. Máme jen jeden vzor, který můžeme napodobovat, a tím je Kristus. Přijmeme-li pravdu takovou, jaká je v Ježíši, zbourají se národní a národnostní předsudky a nevr-

živosti. Naopak, Duch pravdy spojí naše srdce v jedno.

Když Ježíš řekl „budete mi svědky“ (Sk 1,8), měl na mysli tři různé geografické oblasti:

1. oblast: „Budete mi svědky v Jeruzalémě.“ V té době byli jeho učedníci v blízkosti Jeruzaléma. Ježíš tedy vlastně řekl: „Začněte o své zkušenosti s Bohem vyprávět lidem, kteří jsou vám blízcí. Misie začíná doma, v rodině, v sousedství, uprostřed přátel. To je začátek.
2. oblast: Pak Ježíš pokračuje a říká: „v celém Judsku, Samařsku“. Naše poslání zahrnuje i ty, kteří jsou nám nějakým způsobem blízcí, ale zároveň vzdálení. V této skupině jsou lidé, kteří mohou mluvit stejným jazykem jako my – lidé, kteří mají podobnou kulturu, ale nežijí ani nedsdílejí stejnou realitu jako my. To je další místo pro naši misi.
3. oblast: Nakonec Kristus říká: „a až na sám konec země“. Bůh nás vyzývá, abychom oslovili jednotlivce ze všech měst, národů, skupin lidí, jazyků a etnik. Místem naší misijní práce je celý svět.

Aplikace

Modli se tento týden každý den za komunitu, ve které žiješ. Bůh tě tam umístil s určitým záměrem.

Výzva

Zjistěte si demografické údaje o místě, kde bydlíte (jací lidé žijí ve vaší obci, na vašem sídlišti) – jejich vyznání, náboženský původ, věkovou a sociální strukturu atp. Požádejte Boha, aby vám ukázal, jak můžete být zprostředkovateli jeho lásky pro tyto lidi.

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Pro svědectví všem národům. Spasitelova slova: „Vy jste světlo světa“ poukazují na skutečnost, že svým následovníkům svěřil celosvětové poslání. Jako sluneční paprsky pronikají do nejdálčenějších koutů zeměkoule, tak Bůh touží, aby se světlo evangelia rozšířilo na každou duši na zemi. Pokud by Kristova církev plnila záměr našeho Pána, světlo by ozářilo všechny, kdo jsou ve tmě (Iz 5,30; Mt 4,16). Místo toho, aby se shromažďovali a vyhýbali se zodpovědnosti a nesení kříže, měli se členové církve rozprchnout do všech zemí a nechat ze sebe vyzářovat Kristovo světlo, pracovat jako on na spáse duší – a toto evangelium o království by se rychle dostalo do celého světa.

„Ze všech zemí se ozývá výzva podobná té, kterou Pavel slyšel ve snu: ‚Přeplav se do Makedonie a pomoz námi!‘ (Sk 16,9). Bůh před námi otevřel misijní pole. Nebeské bytosti spolupracují s lidmi. Prozřetelnost jde před námi a božská moc spolupracuje s lidským úsilím. Vskutku slepé musí být oči, které nevidí Pánovo působení, a hluché uši, které neslyší volání pravého Pastýře na své ovečky. Někteří slyšeli Boží volání a odpověděli. Ať nyní odpoví každé posvěcené srdce snahou ohlašovat životodárné poselství. Pokud muži a ženy v pokoře a věrnosti přijmou Bohem jim svěřené dílo, projeví se božská moc v obrácení mnoha lidí k pravdě. Výsledky jejich úsilí budou úžasné.“ (RH, 14. listopadu 1912)

Otázky k rozhovoru

1. *Důvěryhodnost vlivu církve v komunitě je dána zejména tím, jak umíme my – Kristovo tělo – dávat ve svém životě příklad Boží lásky při naplňování jeho poslání. Jak vy osobně reagujete na tuto výzvu?*
2. *Jak podle vás vnímají váš sbor a vaši církev sousedé, kteří nejsou adventisty? Jak to víte? Pokud je vnímání pozitivní, co můžete udělat, abyste je posílili? Pokud je negativní, co můžete udělat, abyste to změnil?*
3. *Proč je důležité, aby bylo „věčné evangelium“ centrem naší misie ve světě? Je možné přinést lidem nějakou naději, aniž bychom se přitom zaměřili na tu největší naději, kterou máme díky evangeliu – dobré zprávě o tom, co pro nás Ježíš udělal na kříži?*